

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ООВНЕР PRITCHARD AVE
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

РІК III.

Ч. 29.

СУБОТА, 9 ЦВІТНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, APRIL 9th, 1921.

№ 29.

VOE. III.

Новинки.

В АНГЛІ ЗАВОДИТЬ СЯ НА ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК.

Зелізничники і транспортні робітники рішили вийти на страйк.

ЛОНДОН, 8. цвітня. — Велика Британія опинила ся нині перед індустріальною кризою, якої величина не має собі при- міру. Національна Юнія Зелізничників і Федерация Транспортних Робітників рішили за- страйкувати, щоби піддержати британських майнерів, які є на страйку від початку минушого тижня.

Дж. Г. Томас заявив, що рі- шено, щоби потрійний союз розпочав страйк. Сей страйк буде контролюваний спільним ексекютивним комітетом, зложеним з представників трох робітничих організацій (май- нерів, зелізничників і транспорт- них робітників), який збереть ся нині по полудні, щоби взяти цілу справу в свої руки і поробити потрібні приготу- ваня.

Переговори між майнерами і власниками копалин розбили ся.

ЛОНДОН, 7. цвітня. — За- початковані переговори для поладження британського май- нерського страйку розбили ся нині шкваловито.

Провідники майнерів на кон- ференції з Лойд Джорджом відмовили ся прийняти як пер- ше услівне доганяє властиве- тів копалин, щоби негайно підприняти кроки для недопу- щення до затоплення копалин.

Пропонований мітинг майне- рів і власників копалин неува- жено.

В наслідок того британські приготуваня до домашньої вій- ни припшили ся. Тисячі жові- рів відіслали поспішно до стратегічних місць, пороблено дальші обмеженя в транспорті та пороблено інші приготу- ваня.

Транспортні робітники ріши- ли поперти майнерів.

ЛОНДОН, 6. цвітня. — на нинішнім мітингу федерації транспортних робітників рі- шено поперти британських май- нерів в їх страйку.

Транспортні робітники рі- шили оказати піддержку май- нерам одноголосно.

Рішено також зібрати ся не- гайно на конференцію з деле- гатами всеркавної юнії зеліз- ничників і майнерської юнією в цілі вирішення акції потрій- ного союзу підчас майнерсько- го страйку.

Страйкері обягли поаційну станцію; виставили черво- ний прапор.

ЛОНДОН, 6. цвітня. — Деле- ша з Донфермайн до "Сентрал- Нубс" доносить, що в Ковден- бет, в Файфшайр (Шотландія), вибухло в звязі з вуглевим страйком заворушення.

Поліція заатакувала страйке- рів палками, однак страйкері виставили червоний прапор і обягли поаційну станцію. Деле- ша каже, що положене при- бирає критичний вигляд.

Ворохобня почала ся з того, що страйкері зловили підупра- вителя копалин, який відмовив ся забрати людей від копалин- них помп. Тоді закликало на поміч поліцію, яка зараз прибу-

7. цвітня. Вся почта має бути відслана до Москви для ди- стрибуції.

Встановлене телеграфічної ко- мунікації між совітською Росією і Естонією.

РЕВАЛЬ, 6. цвітня. — Естон- ська телеграфічна компанія пі- че вкортці будову телеграфі- чної лінії від Нарви до Петрограду. Перший раз від поверх двох літ між совітсько- ю Росією за границею буде на- вязана комерційна телеграфі- чна комунікація. Отворене телеграфічної комунікації опираєть ся на естонсько-росій- ським договорі. З початку телеграфічна лінія що до пере- ресилки телеграм буде обмеже- на і сподіють ся, що по обох сторонах будуть настановлені цензори.

Правильне залізничне получен- ня між Росією і Естонією.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 2. цвітня. — Між совітською Росією і Е- стонією привернено особлив- ий рух залізничний.

Заворушення в багатьох місцях. Підчас заворушення в копали- нях "Гарт Гил" близько Един- бурга, де 500 майнерів, уруже- них копалинними підпорами і камінем, заатакували і перемо- гли поліцію і страйколомів, пя- тьох поліціянтів і кількох циві- лів зістали ранені, а само за- ведене зістало знищене, як та- коже пушено з огнем поблизькі стоги сіна.

В Вест Бенгер, в Шотландії, ма- ла місце подібна історія. За- кликано поліцію, але її пере- мовлено.

В кількох інших місцях страйкуючі майнери примусили страйколомів заперестати ро- боту, а в окозі Кінг Лессі, в Файфшайр, поперетинано те- лефонні дроти.

Почались арештованя.

ЛАНАРК, Шотландія, 6. цвіт- ня. — З багатьох округів в Ла- наркшайр отримано нині рано доносеня про заворушення. В кількох копалинях страйкуючі робітники не допускали до ви- помпованя води. Переведено також кілька арештовань.

Правительство кривавого Гор- ті зрезигнувало.

БУДАПЕШТ, 8. цвітня. — Мі- нистерство князя Телеки зре- зигнувало.

Скликане угорського парла- менту відложено аж доки мі- нистерська криза не буде об- говорена між прем'єром Телеки і диктатором Горті. Міністер- ська криза наступила в наслідок прибуття до Угорщи- ни бывшего цисаря Карла.

Росія дістала зі За. Держав 100,000 пар черевиків.

РЕВАЛЬ, 5. цвітня. — Помі- мо нової торговельної угоди між Великою Британією і Со- вітською Росією, більшість то- варів, які надходять до Росії через Естонію, є вироблені в Злучених Державах. Один ко- рабель тільки що виладував в сім порті 100,000 пар черевиків і багато шкіри зі Злучених Дер- жав для совітської Росії, як до порту прибув другий аме- риканський корабель наванта- жений подібними річами.

Від 7. цвітня між Англією і Ро- сією почались поштові зносини.

ЛОНДОН, 6. цвітня. — Опо- вщено тут, що поштові зносини з європейською і азійською Росією будуть відновлені дня

ЛІТВИНОВ ПРО НОТУ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

Він надієть ся нової ноти від
Злучених Держав.

РЕВАЛЬ, 3. цвітня. — Мак- сим Літвінов, голова совітсь- ких заграничних місій, заявив нині, що він не знає, чи нота, вислана дня 25. марта амери- канським державним секретарем Гузом, є відповідно на про- кложеня Совітської Росії в справі привернення торговель- них зносин. Літвінов тому сум- ніваєть ся, що се була відпо- відь на прокложеня совітсько- го правительства, бо в ній не- ма згадки про точки, поставле- ні совітським правительством, як приміром про вислане торго- вельної мисії до Злучених Держав.

Після переконаня Літвінова нота Гуза не є послідним сло- вом американського правитель- ства.

"Нота американського правитель- ства виглядає радше на загальну заяву, не згадуючи про російську ноту, над якою Вашингтон ще не застановив ся, — заявив Літвінов. — В а- мериканській ноті говоривть ся про гарантії, щодо забезпече- ння життя і приватної власності. Чи се відносить ся до росій- ських ділчів і капіталістів? Коли так, то се було би вмишу- ваня у внутрішні справи росій- ського правительства, хоч сей закид американського правитель- ства, зроблений совітам, є опертий на безпідставнім підоз- рію, що Совіти планують по- вале американського правитель- ства.

Совітське правительство не може дати таких гарантії. Ко- лиж воно відносить ся до А- мериканців в Росії, то совітсь- ке правительство є готове дати Злученим Державам такі гарантії, яких воно жадає".

Щодо заяви, що Росія не може доставити Злученим Державам товарів, яких вони по- требують, Літвінов радить, що би вони вислали людей до Росії, котрі розглянули би, чи в Росії є щось такого, щоби Злу- ченим Державам могло при- дати ся. Літвінов заявляє, що Росія має подостатком платини, міді і інших металів. Щодо свободи праці Літвінов заявив, що преція в Росії є зовсім віль- на.

Відповідаючи на заяву Гер- берта Гувера, американського секретара торговлі, що торго- вля з Росією є фізично не- можливою, Літвінов заявляє, що Росія стоїть вже в торговель- них зносинах з Злученими Дер- жавами, та що кораблі, нава- дані американськими товара- ми, прибувають що тижня до Реваля.

Як доказ на се Літвінов пред- ложив документи. Він заявив, що торговля між Злученими Державами і Росією не є біль- ше неможливою, ніж торговля між Росією і Німеччиною. До- казом можливості може по- служити факт, що Реваль є нині переповнений німечькими товарами, призначеними для совітської Росії.

Діяльність кооперативних товариств буде обмежена до внутрішньої торговлі в Росії, підчас коли вся загранична тор- говля буде спочивати виключ- но в руках совітського прави- тельства, заявив дальше Літ- вінов.

Говорячи про останні зем- льні реформи в совітській Росії, Літвінов заявив, що се- ляни не будуть могли уживати до праці наємних робітників, крім членів своєї власної ро- дини.

Совіти проти торговельних зносин з Японією.

РЕВАЛЬ, 29. марта. — Пред- ставники російського совіт- ського правительства в Рева- лю говорять, що нема вигля-

Дарданелі мають позістати під спільною контролею Ро- сії і Туреччини.

ЛОНДОН, 2. цвітня. — Ві- сти з Москви доносили недавно про підписане договорів між совітською Росією, з Туреччи- ною, Персією і Афганістаном. В останніх днях одержано в Лондоні подробиці сих догово- рів, які викликали в державних колах альянтістів поважне затрі- вожене.

Російсько-турецький договір говоривть про одну з найдав- ніших справ в Європі — кон- тролю Росії над Дарданеллями, — яку альянтісти поминали в ми- ровім договорі з Туреччиною в Севр.

З достовірних кругів доно- сять, що на підставі російсько- турецького договору Туреччи- на згодилась та спільну з Ро- сією контролю над Дарданел- лями. Північне побереже Дарданелів мало би остати під кон- тролем Росії, а подолуе бере- береже під контролею Туреч- чини. На підставі отже догово- ру півостров Галліполі, який а- льянтісти признали Греції, мав би остати в посіданю Росії, як та- кож ітернаціональна поло- са Мармурського моря, від якої залежала ітернаціоналізація Дарданелів, великої брами Сходу.

БІЛОРУСЬКИЙ ЗІЗД РАД. Зізд подтвердив конституцію Радянської Білорусі.

МОСКВА (почною). — В Мінську відбув ся недавню бі- лоруський Зізд Рад, на котрім були присутні представники Російського Совіту Народних Комісарів.

В зізд брало участь 202 деле- гатів, мінської, моголевської і вітебської губерній. Між деле- гатами було: 111 Білорусів, 42 Великоросів, 36 Жидів, 8 Поляків, 3 Литвишів, 1 Литов- ьць і 1 Німець.

Після партійної принадлеж- ності зізд зібуд був слідуючий: Комуністи і прихильників 130, безпартійних 46, білоруських соціалістів революціонерів 11 і членів жидівського "Бунда" 15.

Представник російського со- вітського правительства вка- зар на се, що поміч зі стори совітської Росії охоронить Бі- лорусь від нападів зі стори імперіалістичної Польщі.

Зізд подтвердив договір на підставі котрого Білорусь тра- тить білоруські землі влінь- ської і гродніської губерній.

Зізд подтвердив проєкт кон- ституції Білоруської Соціалі- стичної Радянської Республіки.

Основано слідуючі народні комісаріати: Для заграничних справ, внутрішніх справ, праці, освіти, війни, справедливо- сти, фінансів, хліборобства, здоровля, комунікації, торгов- лі, державного хозяйства і кон- тролі.

Зізд вибрав також Централь- ний Виконавчий Комітет, зложений з 60 членів. Головою Ц. В. К. і Ради Народних Коміса- рів — вибраний білоруський комуніст Черваков.

Зізд рішив на якийсь час за- держати в радянській Білору- сії свободу торговлі.

Ухвалено завести білоруську мову в урядованю всіх народ- них комісаріатів.

Совіти проти торговельних зносин з Японією.

РЕВАЛЬ, 29. марта. — Пред- ставники російського совіт- ського правительства в Рева- лю говорять, що нема вигля-

дів на відновлене торговель- них зносин між Японією і Ро- сією, і що такі зносини будуть можливі доперва тоді, як Япо- нія поладнає сибірське пита- не. Се очевидно означає, що мо- сковське правительство не схоче переговорювати з Япо- нією в справі торговельних зо- син поки японське правитель- ство не відкаже свого шіська зі східного Сибіру і не пере- стане піддержувати генерала Семенова та інших противів- ських провідників на Сибірі.

Американці завили бунт ко- муністів.

КОБЛЕНЦ, 28. марта. — В Монтабавр, що лежить в аме- риканській окупаційній поло- сі, вибухло сьогодні рано ко- муністичне повстане. Туди вислано двайцять людей вій- ськової поліції і за кілька ми- нут було по повстаню. Амери- канці арештували провідника бунту і сконфіскували велику кількість комуністичної літе- ратури.

Шведи торгують з Росією.

ШТОКГОЛЬМ, 29. марта. — "Соціал Демократен" гово- рить, що кілька великих швед- ських експортних і фабрич- них фірм і деякі великі банки сформували синдикат для ве- деня бізнесу з Росією.

В Англії не признають пред- ставників Керенського.

ВАШІНГТОН, 28. марта. — В дипломатичнім списку бри- тійського министерства закор- додних справ за січень, 1921, пропушено назвиска дипло- матичних представників був- шого тимчасового правитель- ства і ті назвиска знаходять ся лишень в замітці при кінці списку. Вона звучить: "Для ліквідації справ злуче-

них з бывшим російським пра- вительством: М. Е. Сабліна; Гавриіл Волков (у відсутности Сабліна)".

Лондонські представники був- шого російського правитель- ства вже від двох років не ма- ють дипломатичного станови- ща. З початком 1920 р. британ- ське правительство уважало всі фінансові угоди за- ключені з тим російським пра- вительством.

Російські емісарі в Лондоні удержують ся тепер фондами центрального російського ке- мітету в Парижі і їх платив не вносить тепер навіть одної третини того, що вони поби- рали давніше.

Кілько євнї альянтіські краї Америчі?

ВАШІНГТОН, Д. К., 1. цвітня. На нинішньому засіданю кабінету Злучених Держав постанов- лено, що альянтіські краї мають звернути Америці позичені в часі війни гроші разом з про- центом.

Довги альянтів американсь- кому правительству вносять май- же 10 біліонів доларів, а про- центу досі вже наросло 1 бі- ліон доларів.

Довги альянтів так представ- ляють ся:

Англія	\$4,210,000,000
Франція	2,750,000,000
Італія	1,625,000,000
Росія (колишня)	490,000,000
Бельгія	400,000,000
Сербія	100,000,000
Другі альянті краї	175,000,000

Разом довги вносять 9 бі- ліонів 450 мільонів, а процент понад \$1,000,000,000, отже ціла сума догуг альянтів в Америці тепер вже вносить 10½ біліо- на доларів.

Товариші Робітники! Не забувайте про "Укр. Роб. Ві- сти"! Використайте кожду на- году для оказаня їм помочі!

ПРЕДСТАВЛЕНЯ В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

В СУБОТУ, 9 ЦВІТНЯ С. Р.
Драматично-Співацький Кругок Укр. Робітничого Дому
— відіграє —
популярну драму в 4-ох діях зі співами і танцями
М. Л. Кропивницького п. н.

"ДОКИ СОНЦЕ ЗІЙДЕ -- РОСА ОЧИ ВІСТЬ"

Згадана драма перейшла з великим успіхом майже всі те- атри на Україні і в Галичині. В виставі беруть участь най- лучші сили Круга Укр. Роб. Дому і Драм. Т-ва ім. Ів. Котляревського.

Куртина підносить ся точно о год. 8.30 вечером.
ЦІНИ МІСЦЬ: 75. 50 і 35 ЦЕНТІВ.

В ВІВТОРОК, ДНЯ 12 ЦВІТНЯ С. Р. Товариство "Нове Житє" в Вініпегу — відіграє — драму в 3-ох діях в польській мові п. н.

"НА СМЕРТЬ І ЖИТЄ"

Є се драма з робітничого жита, в якій представляєть ся робітників, робітниць, управителя фабрики, жандармів, в'язні та військо — одним словом, класову боротьбу. Запрошуєть ся робітників прийти на се представлене, бо штука ся виставляєть ся перний раз на сцені в Вініпегу.

Ціни місць: 75, 50 і 35 ц. — Початок о год. 8. аечером.

В П'ЯТНИЦЮ, 15-го ЦВІТНЯ С. Р. Драматично-Співацький Кругок Укр. Робітничого Дому — відіграє — надзвичайно смішну комедію в 3-ох діях П. Стеценка п. н.

"НА ВІДПУСТ ДО КИТВА"

Комедія яку варта бачити. Хто бачив як ми грали коме- дію "Дячиха", той з певністю сам приїде і ще й другим перекаже.

Початок о год. 8.30 вечером.
ЦІНИ МІСЦЬ: 50 і 35 ЦЕНТІВ.
Приготовляєть ся до вистави оригінальна драма
М. Старішнього п. н. "В ТЕМРЯВІ".

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Association, 171 Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

видає Товариство "Українських Робітничих Вістей" Переплата на рік \$4.00 Рубописний не звертається.

Українські Робітничі Вісті, українське робітниче часопис, виходить два рази на тиждень. В СЕДУ І СУБОТУ.

UKRAINIAN LABOR NEWS

171 Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ХТО ТАКІ ФАЦІСТИ?

В останніх часах в пресі часто появлялися донесення з Італії про напади на комуністів та взагалі на робітничі інституції, як робітничі доми, редакції робітничих газет, міські управи, котрі знаходилися під захистом комуністів чи взагалі під контролем робітників і т. д.

Отже подібне явище представляють собою і італійські фацїсти. Вже через довгий час, як доносить преса, "туляють" вони в різних місцевостях Італії, громлять робітничі доми, друкарні і взагалі революційні центри італійського пролетаріату, і це все провадить ім безкарно.

Найкращу характеристику фацїстів знаходимо в берлінській російській часописі "Новий Мир". Співробітник тої часописи розмовляв з редактором італійського соціалістичного журналу "Аванті", Сераті, який сказав про фацїстів наступне:

"Італійська буржуазія зорганізувала свою білу гвардію, яка складається з вибитих з колі елементів буржуазії і з маминих синків, котрі брали участь в авантурі д'Ануція в Фіуме і котрі тепер, після відкриття тої авантюри, вернувшись в Італію, не знаходять там рідного нікого занятя."

При помочі тої гвардії італійська буржуазія думає вибити з поразки, яку було їй нанесено міським і сільським пролетаріатом Італії.

Боротьба почалася в Болонії, центрі аграрної агітації "Фацїсти" уоружені револьверами, ножами і ручними гранатами; в їх розпорядженні знаходяться і вантажівки. Правительством дає їм повну свободу діяння. "Фацїсти" вдираються в робітничі бюро праці і редакції робітничих органів і підпалюють їх. Если робітники ставлять їм опір, то вони йдуть за підкрипленням і вертаються назад. Були многочисленні слухачі, коли на поміч фацїстам приходили карабінери і королевська гвардія (від поліції в Італії).

Колі соціалісти пробують відповісти на насильство насильством, то їх виступами користуються як причиною для найбільш розгуляної реакції; закривають професійні організації, робітничі кооперативи, напирують на соціалістичних представників в органах міської самоуправи, примушуючи їх зреагнувати.

Так, наприклад, в Болонії фацїсти зробили напад на робітничу організацію, наслідком чого були убиті і ранені; болонська палата праці зістала спалена, а міських радних, членів соціалістичної партії приневолили зреагнувати. В Феррарі, де соціалісти стріляли на фацїстів, з котрих кілька зістали убиті, власти арештували голову міста і секретаря палати праці і тепер уживають у відношенню до соціалістичних радних міської управи арештний шантаж, щоб примусити їх зреагнувати. Феррарська провінція уважається в Італії "червоною", так як всі комуністи знаходяться в руках соціалістів; сільський пролетаріат відповів реакції і фацїстам тим, що спалив кілька вільних сіноборів, котрих уважає відповідальними за виторгівне ся положення, тому що вони заосмотрюють грошми білогвардійські організації.

Правительство Джіоліті не піддержує отверто руху фацїстів (тим більше, що фацїсти в питаннях заграничної політики знаходяться в ризикі опозиції до Джіоліті) і у внутрішній політиці хотіло би вжити менше активний курс у відношенню до робітничих класів Італії. Для здійснення своєї правительственной програми Джіоліті дуже хотілоось би заручити ся безпосереднім співробітництвом соціалістичної партії (Тураті, Тревес). Але соціалістична партія не дозволяє своїм членам співробітничити з Джіоліті і веде уперту боротьбу проти його консервативно-реформістичної програми. Завдяки рішучій опозиції соціалістичної партії проти Джіолітського-проекту про ціни на хліб, правдоподобно впадає вся фінансова програма правительства Джіоліті. Тому Джіоліті користується ся фацїстами, як оружієм для давлення на соціалістів, надіючися їх налякати.

Для мене є очевидним, що Джіоліті не дуже співчуває насильній контрреволюції фацїстів, але в виду того, що ми з ним не хочемо йти, він приймає поміч фацїстів і контрреволюції, щоб примусити нас згодитися співробітничити з ним."

Так говорить Сераті про фацїстів. Він каже, що Джіоліті не дуже то годить ся з фацїстами, але все таки фацїсти зістали зорганізовані італійською буржуазією, а підчас погромів на робітничі організації їх охороняла королевська гвардія. В Росії чорну сотню, організувала також російська буржуазія і помічники, так звані зубри: Марков, Пуришкевич, Бобринський, а підчас погромів її охороняла царська поліція і козаци. Декотрі "ліберальні" царські міністри також "не годили ся" з поступками "істинно русских", але як їм приходилося вибирати між ними і революціонерами, то тут вже для них середина не було.

Джіоліті не годить ся з реакційною діяльністю фацїстів не тому, що вони йому не подобають ся, але тому, що він знає, що виступи фацїстів можуть привести до острій боротьби та до нових масових виступів італійського пролетаріату, які можуть закінчитися фатально для самого Джіоліті. Він є за досить хитрий політик, щоб грати безоглядно роллю італійського

Штірмера чи Протопопова. Він, уживаючи однією рукою фацїстів, другою старається співішити на "ліберальні" угодницький гачок соціалістів. І до сї пори йому се вдається, що його не збереже між ними і Сераті.

ЩО ЗРОБИВ ІВ. БОБЕРСЬКИЙ З МАЙНОМ ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ УКР. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

(Спеціальна кореспонденція до "Укр. Роб. Вістей").

В часі війни привикли ми до більших і менших скандалів, але скандал, який зробив Ів. Боберський, скарбник Ц. У. У. С. С., можна зачислити до "більших". Діяльність сего патріота в Боевій Управі осягає найбільше його моральну вартість і заслуги для "народного добра" — суспільність розглядаючи сию "діяльність" довідається, хто такий Ів. Боберський і приступити з ним до обрахунку, як се вже неодному подібному "патріотичному діячеві" лучилось.

Як звісно в 1914 р. засновано Боеву Управу У.С.С. в цілі організувати боеві форми У.С.С. Суспільність відриваючи собі від уст, складала добровільно датки для "своїх стрільчків". Коли з тягом війни зростали видатки чимраз більше, приходили з фронту раїни, вертали із шпиталів інваліди, яким треба було нести поміч, засновано при Боевій Управі У. С. С. видавничий відділ, щоби в той спосіб заробити гроші і обернути їх на несене помочи "нещасним жертвам війни". Сім видавничим відділом завідував Ів. Боберський. Накладня У.С.С. видавала брошури, відзнаки і листівки, які розпродувало і в той спосіб впливало до скарбниці Боевої Управи неабиякі доходи.

В 1917 р. переіменено Боеву Управу на так звану Центральну Управу У. С. С. і головою її вибрано проф. Дра. Смаль Стоцького — а сего маючи много інших справ на голові, не інтересував ся майже цілком Центральною Управою У.С.С., а так як його заступник др. В. Загайкевич вийшов до Перемішан, де відзначив ся "обороною і ненарушимою перемиського мосту" і "переговорами" з Поляками, — то пан Боберський став самовладним паном в Центр. Управі У. С. С.

Маючи провід над мистецькою накладною У. С. С., почав Боберський "гешефти". І так наприклад видав за свої гроші відзнаку "Соборної України" — а суспільність купувала і платила дорого, бо думала, і ще думає, що се видане Центральною Управою У.С.С. Відзнаку ту продав Боберський в Центральной Управі і під фірмою Центральної Управи таких відзнак продано тисячі, а де гроші з розпродажі — знає хіба сам Ів. Боберський.

Поступаючи в своїх гешефтах консеквентно, намовив Боберський в 1918 р. стрільця П. Криську, щоби на спілку з ним видав відзнаки: тризуб, спілки і папіросниці і яко уда до того гешефту дав 8.000 Кор. Сі річні замовив Боберський відбито для Центральної Управи У. С. С. і в Управі провад як наклад Центральної Управи, однак доставлені з фабрики товари не вів в рахунок Центральної Управи. Сі видання продавав по казочних цінах і так прим. відзнаку, що коштувала 1.50 Кор. продав Боберський по 6 і 8 Кор.

Льокаль оплачував Боберський з фондів Центральної Управи і вів собі дешевим коштом інтерес. Далше видав він листівку "Мапа України", яку рівнож продав в льокаль Центр. Управи. Видав так в спілці більшу мапу України, яка і досі стоїть в сінях Центральної Управи. Мапа ся коштувала по 2 Кор., а Боберський продав її яко видане Центральної Управи по 19 Кор., а до Америки по 1. дол. то є майже по 800 Кор. австрійських.

Наприклад вислав до Америки три скрині мап і так: до ред. "Укр. Голосу", "Америки" і "Свободи". Посилка відійшла буйміто від Центр. Управи по 1 дол., однак в книжках Центральної Управи сего нігде нема зазначено.

Та сего всего ще за мало було "патріотів" Боберському. За мало було йому обманувати суспільність продаючи для власного зиску рідні свої видання немовби то видання Ц. У., за мало було йому з фондів Ц. У. оплачувати льокаль і пр. для власних "гешефтів", він відки окупував цілу Центр. Управу для себе.

Боберський є дуже добре записаний у галіцьких "диктатурців" і тому не дивно, що мав він легкий доступ і до віденського "посольства З. О. У. Н. Р.". Сотки вигодолюбців і обдертих галіцьких старшин і козаків, вертаючих з полону або з льокаль неволі обступав п. Здерковський імперцінієм і радив їм йти під Поляків та остаточно давав по кількадесяти або кількостот корон, бо — мовляв — грошей нема; а для пана Боберського знайшло ся в червні 1920 р. "з оццанділі" (на км?) посольства "не менше ніж більше лише 1.600 долларів, то є 1.300.000 австр. корон на поїздку до Америки.

Але сього було п. Боберському за мало; він устроїв цілком правильний замах на майно Центральної Управи У.С.С.

Маючи з одної сторони свідство укінченої торговельної школи, а з другої задля "ратування народного добра" заложив собі на своє ім'я до спілки з підпор. Гринецьким і кравцем Савулою книгарино і накладний т. зв. "Умну" і тепер щойно зачав ся "гешефт".

Боберський "brevi manu" переідав майно і льокаль Центральної Управи У.С.С. "Умну" як членську вкладку до "Нової спілки".

Майно Ц. У. складалось з видань і інвентара, яке то майно дав Боберський не питаючися нікого і без всякої ухвали для своєї спілки за суму 124.500 Кор.

По якій ціні порухав видання і інвентар Ц. У. хай послужить наступний примір:

Співаник звичайний по 25 К., ілюстрований по 35 К. Листівки по 20—30 сот. і т. д., а інвентар, ціле канцелярське уряджене, столи крисла, шафи і т. п. разом лише за 2.300 Кор., хоча при теперішних цінах віденських се варто бодай 10—15 разів більше. Зробивши собі своєю книгарино, поїхав Боберський часаливо до Америки, де продав видання Центр. Управи, які забрав за безцін до свого складу як "членську вкладку" по казочному високих цінах. Хто тільки має американський цінник "Умни", то сейчас переконається об сїм. І так на примір:

Співаник звичайний по \$1.50; локсусовий по \$2.00. Листівки 10—20 центів і т. д. В той спосіб набиває собі кишені обманом суспільність. Маючи повновасти Центральної Управи, які сам собі повипищував, продає сі видання немовби в імені Центр. Управи, а тимчасом в дійсности для Центр. Упр. має після свого "отаксованія" дати лише 124.500 Кор., а решта заріпку собі і своїм спілчанкам.

Написи Центральної Управи У. С. С. і досі видіють на льокаль Центр. Управи де містять ся "Умна" (для лекшого обману суспільности "Умна" розсіла ся в льокаль Ц. У.), вживає паперу і конверт з написами Центр. Управи У.С.С. — суспільність купує і платить дорого, бо гадає, що дохід їде для "наших бідних стрільчків". На сїм патріотичним почуванням суспільности і її невіжестві робить собі Боберський зі своїми спілчанками "добрий інтерес".

Нас дивує дуже, як таку господарку може терпіти др. Стоцький (бо рука руку і обиди чорні — Ред. "У. Р. В."), котрий поїк ся вже чейже досить на "Селянській Касі" в Чер-

нівцях і повинен би бути остерожний в добрі своїх повірених. Дивно також, що досі мовчать найбільше заінтересовані тут У. С. С.-ці, котрих за кордоном а навіть у Відні є не мало. Вправді вибрани вони якийсь комітет для розслідження сїєї справи, але сїй комітет заснував сном блаженним. А тут треба тимчасом попросту викінчити інтрузію з льокалю належного У. С. С. і стати в обороні їх маетку, що в самих кіпшах та апаратах фотографічних вноситься грубі тисячі.

Укр. Січовий Стрільць

Відень, 14 марта 1921 р.

ПІД УВАГУ УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИКАМ І ФАРМЕРАМ В КАНАДІ.

Січовий стрілець, який прислав нам повисшу кореспонденцію, пише до нас в листі між иншим наступне: "Пожаданням було би, щоби Ви зробили з сїєї статті відбитку і послали її у всі місцевости Сп. Держав і Канади, де п. Боберський мав вже відіти або ще має йти мати". Сім наш інформатор хоче дати пересторогу всім українським робітникам в Канаді і Злуч. Державах, щоби вони не дали ся натягнути гешефтерів на "народних справах", деніжники Боберському, а котрі вже дали ся йому натягнути, щоби хоч і пізно а все таки довідались, що се за птиця той Боберський.

Від себе ми скажемо наступне: Коли до вас, товариші робітники і фермери, завтає згаданий панок Боберський, ви без переможі женьте його від себе як скажемо собаку. Для людей, що запродували українські працюючі маси царському генералу Деніжникову, щоби від покришково рідних "патріотичних" і "народних" цілій здірали до своєї кишені грубі гроші — для таких людей серед укр. робітників і фермерів в Канаді місяця не повинно бути!

Робітники і фермери! Читайте, що пише про Боберського наочний свідок український січовий стрілець і женьте від себе того деніжницького наймита і долларохапа на чотири вітри! Редакція.

ЗІ ЗВІТУ Ц. К. КОМ. ПАРТІ (Б.) УКРАЇНИ

ЗА ЧАС ВІД Т. IV. ДО Т. IX. 1920.

(Предложеного В. Всеукр. Парт. Конференції).

(Кореспонденція до "Укр. Роб. Вістей").

Звіт Ц.К.

Досвіді з 1919 р., досвіді П. Радянської республіки на Україні спричинили Ц.К. звернути свою увагу на українське село в тій цілі, щоби не допустити до того, щоби воно було опорою контрреволюції. Навпаки, з села витворити опір для революційної влади було головним завданням партії на Україні. Від здійснення того-ж залежало здійснене других завдань на Україні, між ними і воєно-господарських. Тому Ц.К. переідав політику, поручену ІV. Всеукр. Парт. Конференцією, політику диференційній села при помочи обєднання бідноти, по части і середних селян в їх власних, політичних і економічних організаціях — Комнезамож.

Отся політика мала великий успіх на Україні істнує понад 10.000 Комнезаможів, які агрутували коло себе понад мільон селян і селянок. Повний образ роботи на селі представимо лише, тепер лиш згадаємо біляже боротьби об диференційній села. Сем осяжене диференційній уважаемо найбільш революційним здобутком за минулий період.

На І. Всеукраїнським З'їзді Комнезаможів Наркоміндел на підставі звітів самих делегатів зібрав такі ті цифри. На З'їзді було представлено 5.301 сільських і 790 волостних Комнезаможів, майже половина того, що є на Україні. Треба мати на увазі, що задля воєнних подій і поганій комунікації (з'їзд Комнезаможів відбув ся в другій половині жовтня 1920 р.) Правобережжє було заступлене дуже слабо. Не всі вибрані делегати могли прийти.

В тих 6.091 Комнезаможі, волостних і сільських, було зорганізовано 723.000 мушчин і 105.000 жендин. З них окол 20% припадає на середняків, що мають понад 3 десятини землі, а послідних 80% на мало і безземельних (багтраків) і на робітників (наймитів).

З 790 волостних Комнезаможів в 608 відібрали землю від кулаків, в 124 не відібрали її. За той період істнування Комнезаможів відібрали від кулаків до 285.000 десятин.

В 591 волостях, де є Комнезаможі, людська мобілізація йшла гарно, в 160 — погано. В 502 волостях йшла мобілізація копей гарно, в 134 погано. В 418 волостях були дезертири, в 305 не було їх. 192 були банди, в 531 не було їх. В 233 була ведена контрреволюційна агітація, в 440 не ведено її. В 94 — погані виконкоми (виконавчі комітети), в 666 — гарні. В 484 волостях Комнезаможі прийняли участь в розоруженню, наслідком чого відібрали 33.000 рушниць. В 196 волостях ви-

повнено розверстку, в 541 лише частинно. В 693 волостях Комнезаможі брали участь в виповненні розверстки. В 487 волостях продовольчі органи лишили на місцях для потреб сільської бідноти норму від 10 до 20%, передвиджено законом про розверстку хліба. В 261 волостях не лишено того проценту. В 393 волостях відношене селян до Комнезаможів співчуваюче, в 257 — рівнодушне, а в 121 вороже. З ініціативи Комнезаможів передано 1.455 суботників, 2.868 мітінгів, 3.166 викладів і 402 ревізій сільської і волостної кооператив.

Наведені цифри доказують, що Комнезаможі зліквідують велику посільні і кулаків. Від них можна теж сподіватися переведення розверстки хліба, переведення воєнних людської і кіньської мобілізації, спонюаризована в селі спосіб колективного оброблювання землі, боротьби з бандитизмом і контрреволюцією, боротьби за переідав управи кооператив з рух спекулянтів в руки трудового селянства. Завдане для Комнезаможів дуже велике.

Так усунуено ворожнечу села до комуністів і витворено з його жерело сил для підтримання соціалістичної революції. В той то спосіб скріплено диктатуру пролетаріату по містах, усунувши штучний контрреволюційний антагонізм між робітництвом а селянством. І котрий партія посвятила стільки уваги селянам, то всеж таки міський пролетаріат остає і далше організатором і провідником революції. На жаль вплив наш на робітничі маси не росте так скоро, як сего вимагає соціалістична революція. Се по части наслідком обєктивних господарських умов, по части недостаточної партійної роботи, по части теж завдяки тим огранччєнням, які в інтересах партії установлено для бажаючих вступити в нею.

Обєктивні умови, спричинені тяжким економічним положенням робітників обіймають і недостаточний стан продовольчої справи, та еще гірший стан заосмотрювання робітників в одіж, обув, топиво, а головню упадок промисловости і транспорту.

В партійній роботі ми не звертали належноті уваги на партійну роботу по заводах. Врешті від ІV. партійної конференції замкнено доступ до партії новим членам, та переіведено очищене партії.

Але з другої знова сторони те-ж удалось партії втягати широкі маси робітників в радянське будівництво і більше їх заінтересувати партійною роботою, як в минулий році. В порівня до минулим роком великий рони паркомів.

В боротьбу а буржу-

зєю по містах та куліством по селах втягнуено тисячі безпартійних робітників. Лише завдяки участі тисяч безпартійних робітників удалось відібраєне злишок у буржуазії, замкнено магазинів, зворот части чийденних у них товарів сезу і т. п.

Про розширення праці між широкими масами свідчать безпартійні робітничі конференції, на яких по великих містах було понад 5.000 делегатів пр. в Харкові і Одесі. Отсі конференції були помічні при мобілізації для фронту, для продовольчої праці, для відібраєне злишків у буржуазії, для червоних командних курсів, для ескадронів добровольців. Завдяки тим безпартійним конференціям, ціле робітництво України брадо безпосередню участь в політичній і економічній житю України.

Висідали мобілізація подають отсі цифри: з двох більших мобілізацій переведено для помочи фронту, перша в липні, що була призначена для польського фронту, була виключно партійною. Другу, призначену для врангільського фронту, переведено так між членами партії, як і між членами профсоюзів. З 2.250 членів партії, що одержали наказ з мобілізовано 2.125 осіб, значить 94%. З них 657 відійшло безпосередно на фронт, решта послала і на фронт і в резерви, кудя їх приділив відділ Ц. К. партії, що займаєє приділяванню.

Для другої мобілізації потрібно було 660 партійних товаришів а поступило 805 т. є. 122% наказу. В той сам час переведено мобілізацію 4.700 членів профсоюзів, з котрих поступило і було передано в воєнні інституції 3.943.

Для продовольчої праці зобілізовано в той період 10.567 товаришів, з них 1.323 комуністів, решта безпартійних. На курсі Наркомпрода поступило 1.035 чоловік, з котрих 499 на центральні курси і 586 на губерніальні. Мобілізація обняла теж відповідальних партійних робітників, членів Ц.К. партії і членів Раднаркома. І Наркоми і члени Ц.К. обіздали край в цілі скріплення тилу, організації помочи фронтів, наадання продовольчих заготовок, переведення мобілізації, сільської неділі і т. п.

Диференції, які істнували між воєнними інституціями і Ц.К. партії, по прибуттю радянської влади на Україні усунуено в той спосіб, що члени Ц.К. входили в Революційну Раду фронту так армії в полі, як теж і запасної та трудової.

Тісний контакт істнував теж між політвідділом фронту і Ц. К. Велику заслугу в скріпленню радянської влади на Україні і розширюванню впливів комуністичної партії мають політвідділи і політробітники червоної армії. Вони много помагали при поборованню бандитизму на Правобережжє. Вони йшли в глибину села, уряджували там для селян дискусії, мітінги, розповсюджували літературу, устроювали для селянських дітей представлення і здобували собі симпатії широких селянських верств.

Вплив партії на широкі маси робітників і селян бачимо на добрих результатах мобілізації для польського фронту, для врангільського як теж добровільної мобілізації. Поручені дане глибокимо зорганізувати в губерніях кавалерійські ескадрони, виповнено. Коли постановою Ц. К. доручено звербувати окол 6.000 умундуванних кавалеристів серед членів Комнезаможів, які мали б свої власні коні, то вислі сї вербовки переішли всі очікування.

І переведено "неділю" ілюструє зріст впливу партії на маси. Важними являються ся з переведенних "неділь": неділя поміч хорим і раненим червоноармійцям, переведена під проводом спеціально в тій цілі зложеного комітету при широкій співучасті робітничих, неділя поміч дітям, неділя читотти, неділя червоного фронту, неділя праці. Висідали послідної, які і висідали суботників, не є еще достаточо вдоволяючі задля браку досвідів партій-

судати партійною роботою, як них робітників на Україні і за-в минулим роком великий рони паркомів. В боротьбу а буржу-

(Київськ Буле)

М. СКРИПНИК

Народний Комісар Державної Контролі.

Микола Олександрович Скрипник народився 9 січня 1872 р. в селі Ясичівому, Катеринославської губ. Син земліничого службовика. Вчився з початку в сільській двокласній школі, а потім в реальній школі, звідки був виключений за участь в нелегальних гуртках. Потім, служачи в працюючому, здав іспит з реальної школи і вступив до Петроградського Технічного Інститута, котрого через арешти і заслання не скінчив.

Партійний марксистський світогляд здобув в 1897 р.; до того часу брав участь в радикальній українській партії. З початку працював самодією в невеличких гуртках Харківської, Новгородської і Катеринославської губерній. В Петрограді обійняв "Союз борби" за освоєння робочого класу", котрий поділяв тоді погляди "економістів" а приєднав до об'єднаної організації соціал-демократичної партії "Робоче знамя" і робітничої організації "Соціаліст", котрі стояли на точці погляду революційній. Після заснування в 1901 р. петроградського відділу організації "Іскра" вступив в його склад і працював там до заслання в Якутський ґура в 1902 р. В дорозі біля Лени втік, і з того часу працював нелегально. Повернувшись з Сибіру працював з початку в Саратовському комітеті партії, а звідти виїхав у Катериноград з мандатом на утворення там партійного комітету і вилучення соціал-демократів з об'єднаного "Уральського союзу соціал-демократів і соціалістично-революційників". Потім працював в Одеському і Катеринославському партійних комітетах. В червні 1904 р. в дорозі на південну конференцію більшовицьких комітетів був арештований у Катеринославі і висланий на 5 років до Кемського краю, Архангельської губернії, але не доїхавши втік з Онеги в Одесу, звідки в 1905 р. був післаний на 3-й партійний зїзд. Потім працював в Петроградському, Рижському і Ярославському Комітетах, 1906 р. був висланий в Ярославля на 5 років у Туруханський край, але з дороги втік і працював у Красноярську, де був арештований 1907 р. на виборчих зборах до другої Державної Думи. З Туруханського краю втік, зробивши 1.200 верст пішки і на човні. З 1907 до 1909 р. працював у Петроградському і Московському Комітетах. Одночасно з доручення партії проводив її легальну і нелегальну роботу в професійних організаціях і кооперативах. Після повороту з об'їзду партійних організацій на Уралі був в 1909 р. арештований в Петрограді і засланий у Вілюйськ, Якутського краю, де й пробув до кінця 1913 р. Повернувшись з заслання редагував партійний орган "Вопроси страхування" а з початку 1914 р. став

членом редакції "Правди". На початку липня в часі петроградського загального страйку був арештований і висланий до Мошанська, Тамбовської губ. Там після мартової революції затаївся партійну організацію і скликав раду робітничих депутатів, де й головував, доки як більшовик не стратив служби в банку. Повернувшись до Петрограду, став секретарем Петроградської Центральної Ради фабрично-заводських комітетів. Разом з тим, провадив партійну роботу і на 6. зїзд був вибраний у кандидати до Ц. К. Р. К. П.

В жовтневую революцію т. Скрипник був членом Воєнно-революційного Комітету. Першим Всеукр. Зїздом Рад в грудні 1917 р. був показаний на Україну в Народні Секретарі Праці, а потім і торговлі та промислу. Після захоплення Києва німецько-гайдамацьким військом, конференцією в Подлаві і потім і П. Всеукр. Зїздом та Всеукр. ЦК був вибраний головою Народного Секретаріату України. Коли німецькі імперіалісти захопили вже всю Україну, останніми зборами Ц. П. К. був вибраний у повстанський Народний Секретаріат, а партійною нарадою в Таганрозі в маю 1918 р. був вибраний членом і секретарем організаційного комітету в справі скликання конференції партійних організацій України. На лінійному Зїзді К. П. У. був вибраний у кандидати до Ц. К. К. П. (з грудня член Ц. К.). Після лінійного повстання лівих с-рів Ц. К. Р. К. П. був делегований в колегію Ц. Ч. К. завідувати відділом боротьби проти контрреволюції, де й пробув до половини грудня 1918 р. На початку січня 1919 р. вступив в Раднарком України Народним Комісаром Державної Контролі. Губернською партійною конференцією був вибраний в члена Київського Губкому; провадив повітові зїзди Рад Київщини, отримав Волин, брав участь в боях з петлюрівськими бандами а в серпні 1919 р. був особливим уповноваженим Ради Оборони в боротьбі проти Зеленого. Після захоплення України денікською білою гвардією був з початку начальником політвідділу Гомельського зніщеного району, а потім в порядку партійної мобілізації був призначений начальником особливого відділу Революційної кавказького фронту, де й пробув до останнього погрому Денікина на Дону й на Кавказі. Після партійного Зїзду Р. К. П. в квітні 1920 р. повернувся на Україну для партійної і радянської роботи.

Був членом Ц. В. К. всіх сесій крім 3 і 7, членом Всерос. і Всеукр. Зїзду Рад і партійних зїздів, а в марті 1919 р. як делегат К. П. (б.) У. брав участь в заснуванні Комінтерна. За часів царату був заслужений всього на 34 роки; просидів 4½ року а на заслання 7 років. Зване Скрипника — журналіст, бухгалтер, статистик, працював він однак і як грузин, робітник електричної станції і т. п. Партійну працю він без перерви аж доси.

гай увійшли факти з подорожжю членів Н. Р. П. до Східної Росії. Одиноким лорддором зробила більшими комуністами, а інших вона лишила тим, чим вони були попередно.

Ліве крило тим часом згуртувалось у міцнішу організацію, заснувало свій орган "International", котрий ще правда не довго жив, та оголосила свою програму, яку називають: "Програма Лівого Крила Н. Р. П."

В грудні (11. грудня 1920 року) "Робітничий Панцирник" надрукував окрему статтю, в котрій закликає Лівому Крилу Н. Р. П. непослідовність і неготовність до спільної праці з комуністами. Але "Робітничий Панцирник" саме показав на ту точку, яка антипарламентаристів найбільше болить: "Живане парламентарних установ тільки на те буде користне, щоб стверджувати заходи висунуті робітничими організаціями для зруйнування капіталістичної системи. За сею туманною фразою комуністи вбачали приховану опортуністичну віру в спасення ролі парламенту.

Та ми краще перейдемо до до перебігу програмових точок програми Лівого Крила, яка поділяється на 6 точок: Мета, Комуністична Адміністрація, Перехідна Доба, Негайні домагає Інтернаціоналу, Методи (Засоби). Мета — зруйнування капіталізму, соціалізація засобів продукції, розподіл і вини; далі констатується що комуністична організація має піти через промислові і громадські ради. Це огляне-ж можливе через диктатуру пролетаріату, в точці 4 яка надбудує погляд на парламент — погляд, який скритиковано в "Робітничому Панцирнику". Суть парламенту зводиться до пропаганди і формального "endorsement" заходів висунутих робітничим для зруйнування капіталістичної держави. Се місце дійсно туманне, бо-ж коли руйнувати капіталістичну державу, то парламент ніколи навіть формально не підніше тих законів, що ними робітництво хоче зруйнувати державу а з нею і буржуазний парламент.

Се очевидно є відступ старої парламентної ідеї, котру ще й тепер ремігують воли Лівого Крила. Висловлюючись за участь в парламентарному життю, Ліві Крило стоїть і за прилученням до III Інтернаціоналу, але його програма що до ролі Соціалістичного соціалістичного суспільства нема ніякої можливої. Ліві Крило скорше вважає, що їх повний організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Ліве Крило Н. Р. П. брало участь в підготовчій праці для об'єднання, а III Інтернаціонал по старих і поруч з ними, котрих залите в одну комуністичну партію є необхідне. Але Д. Бранш, що промовляв на конференції 30. січня 1921 року, від імені Лівого Крила і сказав, що вони хочуть ще дати білі опортуністам на Загальній Конференції Н. Р. П., що має відбутись на Великдень сего 1921 року і лише тоді вони на порядку Комуністичної Партії вирішать чи залитись їм з комуністами чи чекати далі.

Соціалістична Робітничая Партія. Нарешті ми наближаємо ся до це одної комуністичної організації, яка стоїть поза межами новоорганізованої партії. Се Соціалістична Робітничая Партія (Socialist Labor Party), заснована ще в 1903 році, як радикальний відом старій Соціал-демократичній федерації. Се партія з найперших днів свого існування займала непримирну ліву позицію в соціалістичному світовому русі. Будучи партією дійсно наукового соціалізму, вона уникла зв'язку з II Інтернаціоналом і тим треба пояснити, що її оцінка і погляди на принципи, тактика і в чому не зазначили свого впливу в II Соціалістичному Інтернаціоналі.

Засноване С. Р. П. сягає навіть дальше назад, аж 1900 року, і нерозривно зв'язане з іменем Джеймса Конвей, візнаючи Джеймса Конвей, візнаючи що загинув в 1916 році підчас ірландського повстання.

Маючи в своїх рядах яких 60—70 відділах, С. Р. П. розвинула надзвичайно енергійну пропаганду на Півночі Англії, а надто в Шотландії. Там в Глазго виходить їх тижневий орган "Соціаліст", там же знаходиться і головна управа партії, книгарня склади книгарські (46, 48, 50, Renfrew Street, Glasgow). Вся партія охоплює в Англії класове свідоме робітництво, сурово-непримирне, остророже до опортунізму і непохитно воєнничо настроєне проти всякого угодовства. С. Р. П. видає масу Марксистського наукового, соціалістичної і комуністичної літератури. В "Соціаліст", котрий виходить щотижня, розміром 8 сторінок, в кількості 25.000 пр., співробітничало мало не вся партія. Там містяться як низки статей написаних робітниками, навіть книжки, що їх Валлійські шахтарі писали після тяжкої підземної праці — "Зріст Видавництва" ("Increased Production", "Підземний Світ" (The Under World).

Крім творів славних російських комуністів вони поширюють брошури відомого в Америці засновника С. Р. П. Давіеля Делана, відомого теоретика промислового юніонізму. Проте нинішня американська С. Р. П. не вступила до III Інтернаціоналу, котрий власне і є спадкоємцем тої теорії. Ідеї промислового юніонізму також знаходять свій спомутливий відгомін в рядах С. Р. П., але загалом треба визнати, що вона стоїть виразно на ґрунті Комуністичного Інтернаціоналу і обстоєно приймає участі в парламентарних формах боротьби.

ясується тільки тим положенням, що італійський пролетаріат більше революційно настроєний, чим німецький, французький або англійський. Правда, сі партійні робітники відоміся від "соціал-патріотів" і зняли позицію проти війни, але зі всіх їх виступів, зі всіх деклараций по питанням відносно внутрішнього партійного життя, видно, що вони не вірять в можливість революції в Італії; вони не вірять в соціалістичний характер російської революції.

На ділі вони користають ся своїм впливом в партії і в професійних союзах, щоби бороти ся проти революційних елементів.

Сподівались, що на першім зїзді партії сему дозвоченому положено буде положено кінець і що всі зачисляючі себе до максималістичного крила партії робітники рішучо висловляють ся за вступленням в ряди III Інтернаціоналу. Із задивованем прийшло сконстатувати, що Сераті і декотрі інші члени комісії, їздивши до Рові, стали після московського зїзду піддержувати праву крило партії. На ліворській зїзді багатої бесідники виступали спеціально для того, щоби довести неможливість революції в Італії; вони довго говорили про те, що положене буржуазно-політично і економічно скріпилось, що необхідно затримати єдність Італійської Соціалістичної Партії, затримати спільний фронт, щоби не втратити вже завойованих позицій, як в області економічній, так і в області політичній. Затримавши-ж єдність партії, ми опинилися би на зовні III Інтернаціоналу, ми зістали-би цілковито ізольовані; крім того, ми остаточно втратили-б довіру широких пролетарських мас. Уже минувшого року серед італійських робітників почалося примічати певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зістало видане розпоряджене обфугити заняті робітниками-металістами заводи. Все разом зсумоване вистворило таке положене, що необхідно було поступати рішучо.

Утворене комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди III Інтернаціоналу і затримати довіре широких революційних мас пролетаріату, котрі в протівнім разі піддали-б під вплив анархістично-капіталістів.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

чо наступити і позитивне призначення Соціалістичної Росії.

Розуміється ся, все зависит від реального взаємовідношення сил: єди "соціалістичне правління" збудеться, в чім ми не сумніємося ся, наняті армії, котрі Франція намірється ся кинути на весні проти робітничо-селянської Росії, то антанті прийде ся приклонити ся перед фактом і питане про остаточне політичне призначення соціалістичного правління правительства антанті буде вирішене в кориснім змісли.

Не Демобілізація а Скриплене Червоної Армії.

Соціалістична Росія находит ся в оброчі капіталістичного откруження. Викликуван за ліній сего откруження всі ворожі сили світової і внутрішньої контрреволюції, ми тимчасово відбили охоту у ворогів пролетарської революції покінчити з нашою республікою ударом багнету.

Але чи дійсно ми побідили ворогів? Нам ніхто не загрозив? Тисячу разів ні! Гадиною звичаючись шипити російська контрреволюція, викинена нами за ліній нашого откруження. Гоїть вона свої рани, збирає сили, придумує тисячі планів і комбінацій, спосібних знову відбродити сили російської реакції. Врагів, учреділовці "посли" і "російські народні діячі" всіх марок, всіх мастей обвивають пороги — міністерських кабінетів Європи, пропонуючи свої услуги, предкадаючи "меморандуми", "проекти" і ин., маючи на цілі спасення Європи від більшовизму. Ту саму роботу в Азії роблять Семєнов, Дітріх і ин. І остаточно втратили-б довіру широких пролетарських мас. Уже минувшого року серед італійських робітників почалося примічати певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зістало видане розпоряджене обфугити заняті робітниками-металістами заводи. Все разом зсумоване вистворило таке положене, що необхідно було поступати рішучо.

Утворене комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди III Інтернаціоналу і затримати довіре широких революційних мас пролетаріату, котрі в протівнім разі піддали-б під вплив анархістично-капіталістів.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Г. Пиддубний.

КОМУНІСТИЧНИЙ РУХ В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.

(Продовжене.)

Але тут, як і підчас Турського зїзду у Франції, як і підчас конгресу в Ліворно і дебатах на зїзді незадержаних в Галлі, Комуністичний Інтернаціонал не залишив свою партію без відчуження своєї зв'язки і сполуки зі світовим революційним рухом. В одному випадкові то була старенька бабушка Кларя Цеткин, що витала французьке робітництво іменем світового комунізму, в Італії то були Болгарин Кабакчев, Швайцарець Ембер Дро, що непохитно настоювали на виконанні волі Комуністичного Інтернаціоналу, хочби навіть довелось відколотись від цілої партії, в Німеччині сам президент Виконавчого Комітету зявив ся серед 400 делегатів Незалежної Соціалістичної Партії Німеччини, а тут се був товариш Фріє, від Норвежських товаришів, що витав Об'єднаний Зїзд англійських комуністів.

Його поява в супереч зaborони поліції і всяким шуканням, за ним виканкала великий ентузіазм серед всіх зібраних Вістуну Комуністичного Інтернаціоналу зустріли звучним співом "Інтернаціоналу".

"Я прийшов суди привітати вас від імені Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу. Я прийшов також делегатом від Норвежської Партії подати вам наш братерський привітання. Вашою резолюцією ви зв'язалися живим зв'язком зі світовим революційним рухом, з Московію і Норвегією.

Той факт, що я прийшов до вас в супереч зaborони поліції є ознакою нашої рішучости в боротьбі і об'ємом нашого знання перемогати всякі буржуазні закони і регули. Та-ж сей наш рух має собі приятелів на кожному кордоні, має товаришів на кожному кораблі, помічників на кожній стації.

відповідальне є наше правління і в боротьбі проти котрих ми не мали вашої підмоги. Напосіданням Бритійсько-го міністерства зaborонено довіз з Росії до Англії літератури. Норвегія стала колонією Британії! Ваша країна є підпорою реакції по цілому світі і в сій справі, що тичить ся і вас і нас ми чекаємо від вас піддержки."

Від нині й на будучину ми будемо разом!"

По відході знова оплески. Хай живе революція і знову звуки дружного співу "Інтернаціоналу".

Прийнято резолюцію у відповідь на промову т. Морфі, предстваника фабричних комітетів, про піддержку Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів, що лучить ся з III Інтернаціоналом.

Конференція ухвалила скликати через три місяці новий конгрес, на якому повинно бути ухвалено і остаточно затверджено новий статут партії. Прже програму після прийняті 21 точок умов вже ледви чи могла бути мова, бо всі одностайно умуволяю, як Комуністичний Інтернаціонал надав лівим в справі парламентарної боротьби.

Лишилось ще дві поважні організації, котрі не прилучились до нової Комуністичної Партії Великої Британії, але про них ми скажемо далі.

Ліве крило Незалежної Робітничої Партії. Незалежна Робітничая Партія входячи до Робітничої Партії, створила там ліве крило. Около неї стояла ще Б. С. П., яка своєю радикалізмом залишила далеко позаду К. Р. П., а тепер стоїть вже під прапором III Інтернаціоналу. К. Р. П. в дійсності ніколи не була широкою соціалістичною організацією. Вона не належала своїми поглядами до наукового соціалізму, а скорше була теоретично-гуманітарною партією. Її лідери вроді пані Сноуден, що попи-

сує в чорносотенній пресі проти Соціалістичної Росії, пан Пилли Сноуден, редактор "Лейбор Лідера", та Рамсей МакДоналд, — є типові опортуністи, які класово борються коли і визнають, то хіба зником.

Правда вони були проти війни і в своїм органі, хоч не до сїх рішучо, протестували проти війни, тайної дипломатії, але то все робилось на ґрунті пасифістських міркувань, а зовсім не виходячи з наукового революційного соціалізму.

Р. МакДоналд тепер став секретарем II Інтернаціоналу замість К. Гюйсманса, але одночасно сама Н. Р. П. не належить до него. Як се могло статись? Пояснюється дуже просто: Н. Р. П. входить до Р. П., яка є членом II Інтернаціоналу. Отже Робітничая Партія вибрала своїм делегатом Р. МакДоналда, як члена Р. П. в якій він був ще і скарбником і пісала на Женевський Конгрес, а той вивраво його до Виконавчого Комітету. Та Н. Р. П. з того со журби не робить і становить Р. МакДоналда в партії ані трохи не похитнулось.

Проте в Н. Р. П. є сильне членство з дуже поважним робітничо-радикальним крилом. Сама Н. Р. П. мала в 1920 р. 45.000 членів а тепер може около 50.000. Ліве крило Н. Р. П. має коло 10.000 членів. Коли в 1920 р. на великодній партійній конференції було голосовано резолюцію про вступ до Комуністичного Інтернаціоналу, то результати ось такі: за безумовний вступ до III Інтернаціоналу було 206 голосів, за обережний вступ 472. Сі останні тродси належать дійсно типовій опортуністичній течії, яка саме тепер бере участь в віденській конференції два з половиною Інтернаціоналу. Крім того було 147 голосів за залишене ся в II Інтернаціоналі. Отсе були результати Easter Congress Н. Р. П. в 1920 році.

На Шотландській Конференції Н. Р. П. в січні 1920 року ліве крило мало 156 голосів, правде 27; отож Шотландія дійсно така є революційно-осередком Великої Британії.

Потім в політичне житє Англії увійшли факти з подорожжю членів Н. Р. П. до Східної Росії. Одиноким лорддором зробила більшими комуністами, а інших вона лишила тим, чим вони були попередно.

КАРОТІ ПРО ПОЛОЖЕННЯ В ІТАЛІЇ.

Співробітник берлінської газети "Новий Мир" мав інтерв'ю з членом комуністичної фракції італійського парламенту Кароті на тему відбуваючих ся під теперішній час подій в Італії.

Італія переживає під теперішній час тяжку економічну кризу, — сказав загалом співробітник "Нового Миру" Кароті, — вирішити котру в рамках капіталістичного суспільства нема ніякої можливої. В минувшій Італія була зв'язана економічно з Центральною Європою і Америкою; до сих країв направлялась італійська еміграція; тепер-же нема можливости ні емігрувати до сих країв, ні торгувати з ними.

Візна і внутрішній стан Італії дуже сприяли побиженню італійської соціалістичної партії. Сі два фактори сильно підвищили і без того вже революційний настрій італійського пролетаріату. Загальне положення стало в Італії революційним. Если навіть взяти на уважку, що Центральна Європа, Балканський край і Азія переживають тепер період революційного руху, то приходить ся зазначити, що головною задачею соціалістичної партії під теперішню хвилю є підготовлене до революції. При таких положеннях фактори інтрапартиального характеру приберуть першої степені ваги: необхідно, щоби соціалісти кожного окремого краю вступили в тісні організаційні зносини з революційними елементами інших країв; необхідно утворити апарат, котрий поміг би вирішити революцію. Числячись сими, італійська соціалістична партія повинна буди старатись силами силами уникнути розриву з III Інтернаціоналом.

Чого-ж домагає ся від нас III Інтернаціонал? — Головним домаганням його було — усунення з партії всіх революційно-нендійних елементів, всіх тих, котрі не вірять в можливість революції. Такі елементи є в італійській соціалістичній партії. Правда, вони лівіші від німецьких "шайдеманців" і навіть "независимих", але се по-

важніше певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зістало видане розпоряджене обфугити заняті робітниками-металістами заводи. Все разом зсумоване вистворило таке положене, що необхідно було поступати рішучо.

Утворене комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди III Інтернаціоналу і затримати довіре широких революційних мас пролетаріату, котрі в протівнім разі піддали-б під вплив анархістично-капіталістів.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

Соціалістична Росія находит ся в оброчі капіталістичного откруження. Викликуван за ліній сего откруження всі ворожі сили світової і внутрішньої контрреволюції, ми тимчасово відбили охоту у ворогів пролетарської революції покінчити з нашою республікою ударом багнету.

Але чи дійсно ми побідили ворогів? Нам ніхто не загрозив? Тисячу разів ні! Гадиною звичаючись шипити російська контрреволюція, викинена нами за ліній нашого откруження. Гоїть вона свої рани, збирає сили, придумує тисячі планів і комбінацій, спосібних знову відбродити сили російської реакції. Врагів, учреділовці "посли" і "російські народні діячі" всіх марок, всіх мастей обвивають пороги — міністерських кабінетів Європи, пропонуючи свої услуги, предкадаючи "меморандуми", "проекти" і ин., маючи на цілі спасення Європи від більшовизму. Ту саму роботу в Азії роблять Семєнов, Дітріх і ин. І остаточно втратили-б довіру широких пролетарських мас. Уже минувшого року серед італійських робітників почалося примічати певне невдовіє до партії, котре особливо зросло після того, як зістало видане розпоряджене обфугити заняті робітниками-металістами заводи. Все разом зсумоване вистворило таке положене, що необхідно було поступати рішучо.

Утворене комуністичної партії дало нам можливість вступити в ряди III Інтернаціоналу і затримати довіре широких революційних мас пролетаріату, котрі в протівнім разі піддали-б під вплив анархістично-капіталістів.

Унітаристи і тепер заявляють, що вони числять себе зв'язаними з III Інтернаціоналом, програму котрого вони приймають, іншими словами, що вони стоять на революційній точці погляду. Але факти сильніший організувати по промисловій виборчій лінії, то ді як російська дійсність і навіть погляди деяких комуністів значно ухилиють ся від цієї теорії.

